

KINH NGHIỆM, VUI HƯỞNG VÀ BIỂU LỘ CHRIST (2)

Bài Ba

Quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: 1 Cô. 1:2, 23-24, 30; La. 6:6, 19, 22; Êph. 1:9, 11; 3:11

I. Trước khi đề cập Christ là quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời trong 1 Cô-rin-tô 1:24 thì trong câu 23, Phao-lô tuyên bố: “Chúng tôi rao giảng Christ chịu đóng đinh trên thập tự giá, đối với người Do Thái là có vấp ngã, còn đối với dân ngoại là sự ngu dại”:

- A. Điều này hàm ý rằng Christ, Đấng là quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời, là Christ chịu đóng đinh, một Christ không làm bất cứ điều gì để cứu chính Ngài—c. 24.
- B. Trong cách nhìn của con người, nếu một người bị đóng đinh thì người đó bị coi là bất năng, vì một người đầy quyền năng sẽ không để cho mình bị đóng đinh; tuy nhiên, Christ, Đấng là quyền năng của Đức Chúa Trời, đã bị đóng đinh.
- C. Hơn nữa, theo quan điểm con người, người khôn ngoan sẽ tìm cách để tránh bị đóng đinh, nhưng Christ là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời lại bị đóng đinh—Ga. 2:20.
- D. Christ chịu đóng đinh là quyền năng của Đức Chúa Trời—1 Cô. 1:24:
 - 1. Trong thập tự giá của Christ, chúng ta thấy quyền năng của Đức Chúa Trời.
 - 2. Cần có quyền năng của Đức Chúa Trời để đánh bại Sa-tan, thế giới, tội lỗi, con người sa ngã, xác thịt, sự sống thiên nhiên, thọ tạo cũ và các quy định.
 - 3. Sự chết của Christ, tức sự đóng đinh của Ngài, đã trở nên quyền năng của Đức Chúa Trời—c. 24.
- E. Christ chịu đóng đinh là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời—2:7:
 - 1. Để hoàn thành bất cứ điều gì, chúng ta cần Christ vừa là quyền năng vừa là sự khôn ngoan—1:24.
 - 2. Khôn ngoan là để hoạch định và định ý; trong khi quyền năng là để thực hiện và hoàn thành những gì đã được hoạch định và định ý.
 - 3. Khi chúng ta kinh nghiệm Christ chịu đóng đinh thì Ngài không những trở thành quyền năng của Đức Chúa Trời mà còn trở thành sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cho chúng ta—La. 6:6; Ga. 2:20.
 - 4. Christ chịu đóng đinh là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời có liên quan đến kế hoạch sâu xa và thâm thúy của Đức Chúa Trời theo niềm vui thích tốt lành của Ngài và cũng theo phương cách của Đức Chúa Trời để làm trọn ý muốn của Ngài—Êph. 1:9, 11; 3:11:
 - a. Vì có Christ chịu đóng đinh là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời nên chúng ta không cần tìm cách để thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời.
 - b. Chỉ bởi kinh nghiệm Christ chịu đóng đinh, chúng ta tự phát có cách thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời.
 - c. Chúng ta trở nên rất khôn ngoan trong việc thực hiện ý muốn của Đức Chúa Trời—Côl. 1:9; 4:12.
 - d. Hễ chúng ta kinh nghiệm Christ chịu đóng đinh thì Christ sẽ trở nên sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời cho chúng ta để làm trọn kế hoạch của Ngài; chúng ta sẽ có sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời để thực hiện ý muốn của Ngài—1:9.

- F. Khi kinh nghiệm Christ chịu đóng đinh, chúng ta bị kết liễu—Ga. 2:20:
1. Mọi điều chúng ta là, mọi điều chúng ta có và mọi điều chúng ta có thể làm—tất cả đều bị kết liễu hoàn toàn.
 2. Khi chúng ta kêu đến danh Chúa Jesus, tức là chúng ta đang kinh nghiệm và vui hưởng Ngài, thì sự đóng đinh của Ngài sẽ kết liễu chúng ta.
 3. Christ bị đóng đinh không những là quyền năng mà còn là phương cách để chúng ta được giải cứu khỏi xác thịt, sự sống thiên nhiên và thọ tạo cũ.

II. Là những người được Đức Chúa Trời kêu gọi, chúng ta cần biết và kinh nghiệm quyền năng và sự khôn ngoan của Christ—1 Cô. 1:24:

- A. Sách 1 Cô-rin-tô 1:2 đề cập đến “thánh đồ được kêu gọi”:
1. Tín đồ trong Christ là thánh đồ được kêu gọi, không phải được gọi làm thánh đồ; đây là vấn đề thuộc vị trí, một sự thánh hóa trong vị trí với ý định thánh hóa trong tính khí.
 2. Kêu đến danh Chúa ngụ ý việc tin vào Ngài—La. 10:14.
 3. Tất cả tín đồ trong Chúa nên là những người kêu đến Ngài—Công. 9:14, 21; 22:16.
 4. Chúng ta đã được kêu gọi để kêu, được Đức Chúa Trời kêu gọi để kêu đến danh Chúa.
 5. Đối với những người được Đức Chúa Trời kêu gọi thì Christ là quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.
- B. *Những người được kêu gọi* (1 Cô. 1:24) chỉ về những tín đồ được Đức Chúa Trời chọn trong cõi đời đời (Êph. 1:4) và những người tin Christ trong cõi thời gian (Công. 13:48).
- C. Đối với những người tin Christ và kêu đến danh Ngài thì Ngài là quyền năng của Đức Chúa Trời và sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.
- D. Christ chịu đóng đinh là quyền năng của Đức Chúa Trời để cứu chúng ta và là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời để làm trọn kế hoạch của Ngài:
1. Quyền năng là khả năng, còn sự khôn ngoan là phương cách.
 2. Trước hết Christ là quyền năng của chúng ta, sau đó Ngài là sự khôn ngoan của chúng ta, tức là phương cách của chúng ta.
 3. Christ là quyền năng của Đức Chúa Trời để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời, và Ngài cũng là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, tức phương cách của Đức Chúa Trời, để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời.
- E. Là quyền năng của Đức Chúa Trời, Christ làm mạnh mẽ chúng ta bằng quyền năng mãnh liệt, cung ứng và nâng đỡ chúng ta trong những gì chúng ta là và những gì chúng ta làm:
1. Trong mọi hoàn cảnh và tình cảnh của chúng ta, Christ là quyền năng của Đức Chúa Trời làm cho chúng ta có thể chịu khổ, mang gánh nặng và đứng vững.
 2. Ngài cũng nâng đỡ chúng ta đến mức chúng ta không thể rung động; vì lý do này, Phao-lô tuyên bố: “Tôi có thể làm mọi sự trong Ngài, Đấng thêm sức cho tôi”—Phil. 4:13.
 3. Là quyền năng của Đức Chúa Trời, Christ đang hằng ngày cung ứng và nâng đỡ chúng ta qua sự ban phát thần thượng của Ngài.
- F. Là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, Christ không ngừng tuôn chảy từ Đức Chúa Trời đến chúng ta để trở nên sự khôn ngoan hiện tại và thực tiễn của chúng ta trong kinh nghiệm—1 Cô. 1:24.

III. “Bởi Ngài mà anh em được ở trong Christ Jesus, Đấng đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta: cả sự công chính, thánh hóa và cứu chuộc”—c. 30:

- A. Trong câu Kinh Thánh này, Phao-lô không nói Christ trở nên sự khôn ngoan của chúng ta; thay vào đó ông nói Christ trở nên sự khôn ngoan “từ Đức Chúa Trời cho chúng ta”:
1. Cách diễn đạt *từ Đức Chúa Trời cho chúng ta* hàm ý đến điều gì đó hiện tại, thực tiễn, mang tính kinh nghiệm và đang diễn ra theo cách truyền phát.
 2. Christ trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta hàm ý rằng có một sự truyền phát Christ là sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta để chúng ta kinh nghiệm hằng ngày.
 3. Chúng ta liên tục cần Christ là sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho mình.
- B. Christ đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta như là ba điều trọng yếu trong sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời:
1. Ngài là sự công chính (cho quá khứ của chúng ta), bởi đó chúng ta được Đức Chúa Trời xưng công chính, để có thể được sinh lại trong linh hồn nhận lãnh sự sống thần thượng—La. 5:18.
 2. Ngài là sự thánh hóa (cho hiện tại của chúng ta), bởi đó chúng ta đang được thánh hóa trong hồn, nghĩa là được biến đổi trong tâm trí, tình cảm và ý chí bằng sự sống thần thượng của Ngài—6:19, 22.
 3. Ngài là sự cứu chuộc (cho tương lai của chúng ta), nghĩa là sự cứu chuộc thân thể chúng ta (8:23), bởi đó chúng ta sẽ được biến hóa trong thân thể bằng sự sống thần thượng của Ngài để có hình dạng vinh hiển của Ngài (Phil. 3:21).
 4. Chính là bởi Đức Chúa Trời mà chúng ta dự phần vào sự cứu rỗi hoàn hảo và trọn vẹn như thế, là sự cứu rỗi làm cho toàn bản thể chúng ta—linh, hồn và thân thể—trở nên một với Christ cách hữu cơ và làm cho Christ trở nên mọi sự cho chúng ta.
 5. Điều này hoàn toàn bởi Đức Chúa Trời, không bởi chính chúng ta, để chúng ta khoe khoang và hãnh diện trong Ngài, không trong chính mình—Êph. 3:20-21.